

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Avrea Gemma Christianorvm

Ruben, Leonhard

Paderbornae, 1604

II. Idem probatur ex locis noui testame[n]ti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68313)

gentum, & erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia. Et placebit Domino sacrificium iuda & ierusalem sicut dies seculi. & sicut anni antiqui. Et accedam ad vos in iudicio, & ero testis velox maleficis & adulteris & periuris, & qui calumniantur mercedem mercenarij, viduas & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timuerunt me dicit Dominus exercituum. Ego enim Dominus & non mutor, & vos filij iacob non estis consumpti. Sed nemo missus ante Christum qui ei viam prae pararet nisi Ioannes Baptista, teste Christo. Matth. 11. 8. 9. 10. Sed quid existis videre? Prophetam? dico vobis & plus quam prophetam. Hic enim est, de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui prae parabit viam tuam ante te. Sic Zacharias. Lucæ. 1. 76. 77. Et tu puer propheta Altissimi vocaberis: praebis enim ante faciem Domini parare vias eius.

CAPVT II.

Idem probatur ex locis noui testamenti.

I. Vbi vocatur filius Dei. Matth. 3. 17. Et ecce vox de caelis dicens: Hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui: Ibidem, cap. 16. 17. Filius enim hominis venturus est in gloria patris sui, cum Angelis suis: & tunc reddet unicuique secundum opera eius.

II. Ioannis 1. 14. Vocatur vnigenitus à patre. Et verbum caro factum est, & habitabit in nobis: & vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti

geniti à patre, plenum gratia & veritatis. Versu 18. Unigenitus qui est in sinu Patris. Deum nemo vidit unquã. Unigenitus filius qui est in sinu patris ipse enarravit. Ibidem. capit. 3. 16. Sic enim Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Versu. 18. Qui credit in eum non iudicatur, qui autem non credit, iam iudicatus est: quia non credit in nomine unigeniti filij Dei. Cap. 14. 9. Dicit ei Iesus: Tanto tempore vobiscum sum & non cognovistis me? Philippe qui videt me, videt & patrem.

III. Proprius Filius. Rom. 8. 32. Qui etiam proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum, quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit?

IV Verus Filius. Ioan. 5. 20. Et scimus quoniam filius Dei venit & dedit nobis sensum, ut cognoscamus verum Deum, & simus in vero filio eius. Hic est verus Deus, & vita aeterna.

V. Ex utero genitus filius. psalmo: 109. 3. Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: ex utero ante Luciferum genui te. Cui respondet. Heb. 1. 5. Cui enim dixit aliquando Angelorum filius meus es tu, ego hodie genui te? Non in tempore, sed ante Luciferum.

VI. Colloff. 1. 15. Primogenitus omnis creaturae, & imago invisibilis Dei. Qui est imago Dei invisibilis, primogenitus omnis creaturae.

VII. Hebr. 1. 3. Splendor gloriae & figurae substantiae eius. Qui cum sit splendor gloriae, & figurae

ea substantia eius, portansq; omnia verbo virtutis
sua, purgationem peccatorum faciens, sedet ad dex-
teram maiestatis in excelsis, tanto melior Angelis ef-
fectus, quanto differentius pra illis nomen heredita-
uit.

VIII. Filius Altissimi. Luc. 1. 32. Hic erit
magnus & filius Altissimi vocabitur. Et dabit illi
Dominus Deus sedem David patris eius, & regna-
bit in domo Iacob in aeternum. Quæ omnia nulli
alteri tribuuntur, nec vlli adoptiuo. Cum nos
omnes per Christum etiam adoptionem habea-
mus. Galat. 4. 4. 5. At ubi venit plenitudo tem-
poris, misit Deus filium suum factum ex muliere, fa-
ctum sub lege: ut eos qui sub lege erant redimeret,
ut adoptionem filiorum reciperemus.

IX. Accusatus etiam quod filium Dei se
fecit. Ioannis. 19. 7. Responderunt ei Iudæi:
Nos legem habemus, & secundum legem debet mori,
quia filium Dei se fecit. Quam accusationem ta-
cendo admittit, & pro ea mortuus est, cum alias
Iudæi erant etiam filij Dei, sed adoptiui, & vnum
patrem habebant Deum. Ioan. 8. 41. Vos facitis
opera patris vestri, dixeruntq; ei: Nos ex fornicatio-
ne non sumus nati, vnum patrem habemus Deum.
Propterea quærunt illum interficere. Ioan.
5. 18. Propterea ergo magis querebant eum Iudæi
interficere: quia non solum soluebat Sabbatum:
sed & patrem suum dicebat Deum equalem se fa-
ciens Deo.

X. Quia hic filius veniet in maiestate sua

B 4

Matt. 24

Matth. 24. 30. *Et tunc patebit signum filij hominis in calo, & tunc plangent omnes tribus terre, & videntur debunt filium hominis venientem in nubibus cali, cum virtute multa & maiestate. Quæ maiestas est gloria Patris sui. Matth. 16. 27. Filius enim hominis venturus est cum gloria patris sui, cum Angelis suis, & tunc reddet unicuique secundum opera eius.*

XI. Quia in principio fuit verbum & Deus. Ioan. 1. 1. 14. *In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Versu 14. Et verbum caro factum est, & habitabit in nobis: & vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti a patre, plenum gratia & veritatis. 1. Ioannis 5. 20. Est verus Deus. Et scimus quoniam filius Dei venit, & dedit nobis sensum ut cognoscamus verum Deum, & sumus in vero filio eius. Hic est verus Deus & vita aeterna.*

XII. Quia omnia per hunc filium facta sunt. Ioannis 1. 2. 3. *In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum, omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, quod factum est.*

XIII. Quia credentes in filium saluantur. Ioan. 3. 16. *Sic enim Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret: ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam aeternam.*

XIII. Quia hic filius est vnum cum patre. Ioannis 10. 30. *Ego & pater vnum sumus. Vnitatis verò essentia hic esse mentionem, probant*
ante-

antecedentia verba. versu 29. quod nemo potest rapere de manibus suis, quod dedit illi pater, quod esset vna manus. versu 31. *Sustulerunt ergo lapides Iudæi, ut lapidarent eum.* Vbi cum hæc verba dixisset, sustulerunt lapides Iudæi, ut lapidarent eum, eo scilicet, quod essentialiter sumebant hæc verba.

XV. Quia vt in Deum ita & in Christum credendum. Ioan. 14. 1. *Non turbetur cor vestrum, creditis in Deum & in me credite.* quasi dicat nam & ego sum Deus.

XVI. Ex cognitione æquali Patris & filij. Ioan. 14. 7. *Si cognouissetis me, & patrem meum utiq; cognouissetis, & a modo cognouissetis eum, & videristis eum.*

XVII. Ex visione æquali. Ibidem. vers. 9. *Dicit ei Iesus. Tanto tempore vobiscum sum, & non cognouistis me? Philippe qui videt me, videt & patrem meum. Quomodo tu dicis ostende mihi patrem? Non credis quia ego in patre, & pater in me est?*

XVIII. Quia omnia patris habet filius. Ioan. 16. 15. *Omnia quacung; habet Pater, mea sunt, propterea dixi; quia de meo accipiet & annuntiabit vobis.*

XIX. Quia omnia filij habet pater, & vicissim omnia patris habet filius. Ioan. 17. 10. *Et mea omnia tua sunt, & tua mea sunt, & clarificatus sum in eis, quod nulla creatura dicere potest.*

XX. Quia hunc agnoscit Thomas Deum
B 5 & De-

& Dominum suum. Ioan. 20. 28. Respondit Thomas, & dixit. Dominus meus & Deus meus.

XXI. Ecclesiam Dei acquisiuit sanguine suo. Actor. 20. 28. Attendite vobis, & universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine suo.

XXII. Est super omnia Deus benedictus. Rom 9. 5. Quorum patres, & ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in secula.

XXIII. D. Paulus neq; ab homine, neq; per hominem vocatus, sed per Christum Deum. Gal. 1. 1. Paulus Apostolus non ab hominibus neq; per hominem, sed per Iesum Christum & Deum patrem qui suscitavit eum à mortuis. versu 11. 12. Notum enim vobis facio fratres euangelium, quod euangelizatum est à me, quia non est secundum hominem: neq; enim ab homine accepi illud, neq; didici, sed per revelationem IESU Christi.

XXIV. Galat. 4. 8. Sed tunc quidem ignorantes Deum, is qui natura non sunt Dij, seruiebatis. Olim seruierunt ijs qui natura non sunt Dij, nunc è contra, vt D. Basilius libro 4. in Eunomium argumentatur, Christo, qui natura est Deus.

XXV. Non est rapina quod sit æqualis Deo. Philip. 2. 6. Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo.

XXVI. Charitas Dei est, quæ pro nobis animam suam posuit. 1. Ioannis. 3. 16. Sic enim
Deus.

Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam aeternam. At pater non posuit animam sed Christus, secundum Isa. 52. 10. *Parauit Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium gentium. & videbunt omnes fines terrae salutare Dei nostri.* Isa. 53. 10. *Si posuerit pro peccato animam suam videbit semen longeuum.* Hinc. 1. Ioan. 3. 16. *In hoc cognouimus charitatem Dei quoniam ille animam suam pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere.*

XXVII. Est ex tribus illis vnus, qui testimonium perhibent in caelo. 1. Ioan. 5. 7. *Quoniam tres sunt qui testimonium dant in caelo. Pater, Verbum, & Spiritus sanctus. & hi tres vnus sunt.*

XXVIII. 1. Ioann. 5. 20. *Est verus filius verus Deus, vita aeterna. Et scimus quoniam filius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscamus verum Deum, & scimus in vero filio eius. Hic est verus Deus, & vita aeterna. Nil clarius dici potuit.*

XXIX. Ex gratia Dei Saluatoris nostri. Tit. 2. 11. *Apparuit enim gratia Dei Saluatoris omnibus hominibus. Erudiens nos ut abnegantes impietatem & secularia desideria, sobrie & iuste & pie viuamus in hoc seculo, expectantes beatam spem & aduentum gloriae magni Dei, & saluatoris nostri Iesu Christi. Si magnus Deus est Christus, erit ille de quo Psal. 94. 3. Quoniam Deus magnus Dominus & Rex magnus super omnes Deos. Et de quo psalmo. 83. 12. Gratiam & gloriam dabit Dominus.*

non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia.
 XXX. Est A. & Ω. principium & finis. clauis
 habens mortis & inferni. Apoc. 17. 8. Ecce venit
 cum nubibus & videbit eum omnis oculus, & qui
 eum pupugerunt. Et plangent se super eum omnes
 tribus terre: Etiam: Amen. Ego sum A. & Ω.
 principium & finis, dicit Dominus Deus: qui est, & qui
 erat, & qui venturus est Omnipotens. Ibidem capit.
 4. 8. 9. 10. 11. Et quatuor animalia singula eorum
 habebant alas fenas, & in circuitu & intus plena
 sunt oculis. & requiem non habebant die ac nocte, dis-
 centia. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus
 omnipotens, qui erat, qui est, & qui venturus est.
 vers. 11. Dignus es Domine Deus noster accipere glo-
 riam & honorem, & virtutem: quia tu creasti om-
 nia, & propter voluntatem tuam erant & creata
 sunt. Ibidem cap. 21. 5. 6. Et dixit qui sedebat in
 throno. Ecce noua facio omnia. Et dixit mihi scri-
 be: quia omnia haec verba fidelissima sunt & vera. Et
 dixit mihi. Factum est, ego sum A & Ω. initium &
 finis. Ego sitiienti dabo de fonte aquae vitae gratis.

XXXI. Deus Dominorum est, & Rex re-
 gum. Apoc. 17. 14. Hi cum agno pugnabunt & a-
 gnus vincet illos: quoniam Dominus Dominorum est
 & Rex regum, & qui cum illo sunt vocati electi &
 fideles. Ibidem cap. 19. 16. Et habet in vestimen-
 to, & femore suo scriptum, Rex regum & Dominus
 Dominantium. Quae omnia conueniunt soli Deo.
 1. Timot. 6. 15. Quem suis temporibus ostendet
 beatus, & solus potens, Rex regum & Dominus do-
 minantium

animantium. Est ergo CHRISTVS Deus.

XXXII. Ex eo quod optamus gratiam illius, quæ solius Dei est, vt loco 21. ex psal. 83. vers. 12. diximus. Apoc. 22. 21. *Gratia Domini nostri Iesu Christi, cum omnibus vobis; Amen*

CAPVT III.

Probatur diuinitas Christi ex nominibus Dei.

I. Est nomen ipsius Dei. Scriptura enim sacra nullum folet absolutè vocat Deum, nisi solum Deum. Sic Christus Deus vocatur. Ioan. 20. 27. 28. *Respondit Thomas & dixit ei. Dominus meus & Deus meus.* Actor. 20. 28. *Attendite vobis & vniuerso gregi, in quo vos Spiritus sanctus, posuit Episcopos, regere Ecclesiam Dei, quam acquisit sanguine suo.* Rom. 9. 5. *Quorum patres, & ex quibus Christus secundum carnem, qui est super Deus benedictus in secula.* Apoc. 4. 8. *Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas: & in circuitu & intus plena sunt oculis: & requiem non habebant die ac nocte dicentia. Sanctus, Sanctus, Sanctus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est.* Versu. 11. *Dignus es Domine Deus noster, accipere gloriam & honorem, & virtutem: quia tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt.* 1. Ioan. 3. 16. *In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere.* Si toties absolutè vocatur Deus, & non est verus vnus Deus, cum Patre, quomodo verum

est